

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:262885
Datë: 31.10.2024
Numri i dokumentit: 06377831

Ac.nr.1519/23

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Naime Ahmeti, kryetare e kolegjit Halide Reka dhe Liridon Maloku, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit N.Rr. nga fshati C., Komuna e Gjilanit, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson M.N., avokat nga Gjilan, kundër të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme-Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së 13-të dhe shujtave ditore, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjilan - Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.1722/21 të datës 21.12.2022, në seancën e kolegjit të mbajtur më 25.10.2024, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

I. Refuzohet si e pathemeltë ankesa e të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme-Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan - Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.1722/21 i datës 21.12.2022, **vërtetohet**.

II. Pika III e dispozitivit të aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjilan - Departamenti i Përgjithshëm C.nr.1722/21 i datës 21.12.2022, mbetet e pa shqyrtuar.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e atakuar C.nr.1722/21 të datës 21.12.2022, në pikën një të dispozitivit ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit N.Rr. nga fshati C., Komuna e Gjilanit. Në pikën II e ka detyruar të paditurën Qeveria e Republikës së Kosovës, Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Kosovës, me seli në Prishtinë që paditësit. Në emër të shpërblimit të pagave të rregullta mujore në fund të vitit 2018,2019 dhe 2020, t’ia paguajë shumën në vlerë prej 2,243.61€, për shkak të vlerësimit të kënaqshëm në punë dhe mungesës së masave disiplinore për vitet 2018,2019 dhe 2020 të gjitha me kamatëvonesë vjetore prej 8%, duke filluar nga data 19.11.2021, deri në pagesën përfundimtare, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi. Në pikën III e ka refuzuar si e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësit me të cilën ka kërkuar që të

obligohet e paditura, që në emër të shujtës ditore për vitet 2018, 2019 dhe 2020, për 473 ditë pune nga dy euro në ditë shumën prej 946.00€. Ndërsa në pikën IV e ka detyruar të paditurën që paditësit në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore t'ia paguajë shumën prej 144€, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor, ankesë ka paraqitur pala e paditur, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën e të paditurës si të bazuar, ta prish aktgjykimin C.nr.1722/21 të datës 21.12.2022, si të kundërligjshme, dhe ta refuzon në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit si të pa bazuar.

Përgjigje në ankesë nuk ka paraqitur i autorizuari i paditësit duke i kundërshtuar pretendimet ankimore, me propozim që gjykata e shkallës së dytë, të refuzoj në tërësi si të pabazuar ankesë e të paditurës, të vërtetoj aktgjykimin e atakuar duke e detyruar të paditurën që në emër të përpilimit të përgjigjes në ankesë t'ia paguaj shumën prej 104.00 euro, sipas TOAK-së.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësi, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datën 19.11.2021, ka ushtuar padi kundër të paditurës për kompensimin e pagës së trembëdhjetë, shujtave si dhe shpenzimet e procedurës, duke i propozuar gjykatës që ta aprovoj në tërësi kërkesëpadinë ashtu që paditësit në emër të shpërbimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, dhe 2020 dhe t'ia paguaj shumën si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar si dhe shpenzimet e procedurës. E paditura, me përgjigje në padi e ka kundërshtuar paditën e paditësit duke propozuar që e njëjta të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditësit, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave pa shqyrtim kryesor të çështjes ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.1722/21 të datës 21.12.2022, me të cilin e ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decisivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se në mes të palëve ndërgjyqësve nuk ishte kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetimi i punësimit me nr.04/01-06/SRR/0431/2021, i cili vërtetim gjendet i bashkangjitur shkresave të lëndës dhe është i lëshuar nga e paditura për paditësin, nga i cili vërtetim gjykata konstatoi se paditësi tek e paditura realizon pagë mujore në shumë prej 747.87€, këto arsye gjykata ka vendosur që të aprovojë kërkesëpadinë dhe të obligojë të paditurën që paditësit t'ia kompensojë shumën e përshkruara si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar duke u bazuar në nenin 29, paragrafi 2 të Udhëzimit

Administrativ nr.02/2018. Vendimin për kamatëvonesë, gjykata e ka marrë në kuptim të nenit 382 të LMD-së, ashtu që e njëjta do të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive. Sa i përket shpenzimeve të procedurës, gjykata ka arsyetuar se ka vendosur konform dispozitave të nenit 449 dhe 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe se dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm dhe kontradiktor me arsyetimin. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar. Si rrjedhojë, gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare si marrëdhënia e punës dhe prezenca në punë tek e paditura, përkatësisht në institucionin ku punon dhe lartësia e pagës bazë, për çka edhe me rastin e vendosjes drejtë ka zbatuar dispozitën e nenit 398 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, për arsyeje se baza juridike e kërkesëpadisë së paditësit për kompensimin e pagës së trembëdhjetë është e rregulluar me dispozita të Ligjit për Policinë e Kosovës nr.04/L-076 nenet 44 dhe 45 dhe Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, konkretisht të nenit 29 par.2 i cili përcakton të drejtën për pagën e 13-të kur kemi të bëjmë me vlerësim të kënaqshëm, në të cilin nen shprehimisht parashihet që: *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*. Duke u bazuar në këto dispozita materiale të cilat përcaktojnë këto të drejta dhe detyrime për palët ndërgjyqëse dhe gjendjen faktike të vërtetuar, gjykata e shkallës së parë drejtë ka konstatuar faktin se paditësi është aktualisht në marrëdhënie pune tek e paditura, për çka edhe drejtë ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, duke e aprovuar kërkesëpadinë e paditësit dhe detyruar të paditurën që paditësit t’ia shpërblejë (kompensojë) 3 (tri) paga mujore në emër të pagës së 13-të, për vitet 2018, 2019 dhe 2020 mbi bazën e vlerësimit të performances, të provuara përmes provave materiale të cilat gjenden në shkresat e lëndës.

Sipas Gjykatës së Apelit, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse plotësohen këto kushte dhe atë: që

personeli i policisë që kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës bazuar në udhëzimin Administrativ me numër 02/2018, i cili ka hyrë në fuqi me datë 14.11.2018, ndërsa është i papranueshëm çdo arsyetim eventual për mungesë të mjeteve buxhetore. Kjo çështje është sqaruar edhe përmes Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, me numër 213/2023 e datës 09.10.2023, ku përcaktohet e drejta e personelit të policisë në kompensimin e pagës së trembëdhjetë me plotësimin e kushteve ligjore si më lartë.

E drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë edhe sa i përket kërkesës aksesore përkitazi me kamatën konform nenit 382 të LMD-së, ndërsa vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat e nenit e 452 të LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifatat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit duke vendosi si në pikën II, të dispozitivit të këtij aktgjykimi, meqë aktgjykimi i ankimuar nuk është goditur me ankesë në pikën III të dispozitivit të tij nga pala me interes juridik andaj, duke iu përmbajtur kufizimit ligjor të mjetit juridik (kufijtë e ekzaminimit të aktgjykimit të ankimuar), sipas nenit 194 të LPK-së, këtë pikë të aktgjykimit të ankimuar nuk e shqyrtoi fare.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartcekurat, e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragrafi 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.1519/23, me datë 25.10.2024

Kryetarja e Kolegjit
Naime Ahmeti